

maaffe ogsaa lade mig have Lov til at tale ud. Jeg siger altsaa, at dersom der var nogen paatrængende Nødvendighed for noget Saadant, er det nuværende Tidspunkt et saadant, paa hvilket man uden alfor stor Besværlighed kunde komme til at gjøre denne Grundlovsforandring. Men jeg anerkjender ikke, at det har nogen Hast, siden det har kunnet gaa saalænge med den nuværende Formular, som ikke et Menneffe, der er blevet valgt, har undladt at understrive. Da det ærede Medlem i det Hele taget er vendt tilbage til den Sag, som tidligere har været debatteret, skal jeg dog blot bemærke dette, at der ved den Leilighed virkelig blev gjort for meget Væsen af den Stilling, som Andre, der ikke ere enige med disse ærede Medlemmer, indtog. Jeg hørte forleden et Foredrag af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes), hvori han hentydede til, at man havde berøvet ham Leiligheden til at svare i en Sag, som angik ham selv. Deri laa jo en Slags Bebreidelse; men jeg vil blot sige det, at det jo naturligvis aldeles ikke kunde falde Nogen ind at affjære det ærede Medlem fra at svare paa det, der angik ham; men vi vidste Alle, at der vilde komme en Leilighed, hvor denne Sag maany kunde blive bragt paa Dm tale og forhandlet paa ny. Nu er her jo to Leiligheder (Th. Nielsen: De forelaa ikke dengang.). Det ærede Medlem siger, at de forelaa ikke — undskyld! Det Forslag, som her foreligger, forelaa ganske vist ikke, men det var dog vist en aldeles berøvet Sag, at det vilde komme til at foreligge (Vust. Nei!). Ja, det skal jeg lade staa hen, men jeg er aldeles overbevist om, at jeg ikke tog fejl, da jeg troede det, og Erfaringen har jo ogsaa givet mig Medhold. Jeg vidste, at det vilde komme saaledes. Jeg behøver blot at tænke paa, hvad der er passeret i England. Hvorfor skulde ikke ogsaa vi have Noget, der lignede det, der er foregaaet der kort før. Det gaar ogsaa her, saaledes som jeg kan huske, at jeg saa tidt har hørt Utsæring sig her i Thinget, at, naar der skete Noget, som var af Dyrskabsart et eller andet Sted, skulde ogsaa vi med, saa sagde vi ligesom Siegfred von Lindenbergh: So ein Ding muss ich auch haben! I England havde de deres Bradlaugh, og vi have her en Mand, om hvem man troede, at der kunde sættes noget Signende i Scene, og det skete da ogsaa. Derfor var jeg aldeles vis paa, at noget Saadant vilde indtræde, ikke at tale om, at man af private Samtaler meget godt vidste det. Men jeg tror ikke, at jeg behøver at opholde mig længere derved; Erfaringen har jo vist, at det er kommet saaledes, som jeg vidste, at det vilde komme, og altsaa har jeg haft god Grund til at stille mig i den Henseende saaledes, som jeg gjorde. Naar det tillige ved denne Leilighed er blevet gjort gjældende, at der her i Danmark var en Løbeforsølgelse, forekommer det mig rigtig nok, at det er noget af det mest Ulykkelige og mest Stridende mod

den faktiske Sandhed, som man kan tænke sig; thi se vi omkring her i Landet, saa maa vi lægge Mærke til Mand paa meget fremtrædende Poster, der ere Løber, vi se Dommere, som ere Løber, og Løber, der ere hædrede af Regjeringen med Titler og Ordener — kort sagt, Statsmagten her er overordentlig gunstig stemt mod Løberne. Det ærede Medlem fra Svendborg kan jo ogsaa selv om han blev forfulgt, umulig anføre det som en Forsølgelse mod Løberne (Lang: Det ærede Medlem mener vel Medlemmet for Langeland og ikke for Svendborg!). Ja, jeg mener naturligvis det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds. Det ærede Medlem kan jo ikke blive forfulgt som Løber, thi han er jo ikke Løber, det er altsaa en ren Feiltagelse.....

Formanden (Krabbe): Som det ærede Medlem selv før rigtig bemærkede, høre disse Betragtninger ikke hen under Behandlingen af dette Lovforslag.

Winther: Ganske vist, Hr. Formand, men da det ærede Medlem forleden bebreidede os vor Afstemning, syntes jeg dog, at jeg kunde gjøre denne Bemærkning. Jeg skal iøvrigt erindre, at Bemærkningen ikke var ganske i sin Orden.

Formanden (Krabbe): Jeg forstaa godt den Logik, der bragte det ærede Medlem til at fremsætte disse Bemærkninger, men det hindrer dog ikke Gyldigheden af den Bemærkning, jeg har tilladt mig.

Winther: Jeg skal altsaa ikke gaa videre i denne Sag, men jeg vil kun sige, at, da vi have et andet Forslag, hvorunder ogsaa Indholdet af dette Forslag kan gjøres gjældende, forekommer det mig, at man kunde gjøre Klogest i for at spare en dobbelt Diskussion at lade dette Forslag falde og optage Diskussionen om Indholdet deraf under Forhandlingen af det andet Lovforslag.

Klein: Forsaa vidt man vil gaa ud fra, at de ærede Forslagsstillere og den Side af Thinget, som de nærmest repræsenterer, i det Væsentlige ere enige om den Opfattelse, der for nogen Tid siden blev gjort gjældende ligeoverfor Eds spørgsmål af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) — dels praktisk og dels, forsaavidt han havde Leilighed til senere at fremsætte sine Theorier i saa Henseende — kunde det jo vistnok synes, ved første Dietkast idetmindste, noget beynnderligt, at et saadant Forslag som det, her foreligger til Behandling, er blevet fremsat. Det vil jo erindres, at det ærede Medlem, som jeg tillod mig at nævne, baade i Gjærningen viste, at der ikke var forbundet nogen Vanfærlighed ved at komme ud af det med de nuværende Bestemmelser i saa